

ORIGINÁL

OKRESNÍ SOUD NOVÝ JIČÍN	
Došlo	22.01.2002 hod. _____
Počet. stej.	11 příloh _____
Kolky	_____

4To 336/2001

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě projednal v neveřejném zasedání konaném dne 15.11.2001 stížnost okresního státního zástupce v Novém Jičíně proti usnesení Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 14.2.2001 č.j.4T 194/97-366 a rozhodl t a k t o :

Z podnětu stížnosti okresního státního zástupce se podle § 149 odst. 1 písm.b) tr.ř. napadené usnesení z r u š u j e a okresnímu soudu se u k l á d á , aby o věci znovu jednal a rozhodl.

O d ů v o d n ě n í :

Citovaným usnesením Okresní soud v Novém Jičíně podle § 223/1 tr.ř. z důvodů uvedených v § 11/1g) tr.ř. zastavil trestní stíhání obžalovaného _____, nar. _____, pro skutek spočívající v tom, že dne 14.4.1984 v době od 11.00 hod. do 18.00 hod. v Kopřivnici, okres Nový Jičín, v kanceláři hotelu Stadion, společně s _____ jako zástupcem náčelníka Okresní správy Sboru národní bezpečnosti, oddělení Státní bezpečnosti v Novém Jičíně, jako operativní pracovník Okresní správy Sboru národní bezpečnosti oddělení StB Nový Jičín, násilím a pohrůzkami násilím přinutili římskokatolického kněze _____ k podepsání spolupráce s StB tím způsobem, že mu vyhrožovali fyzickou likvidací, zbavení možnosti vykonávat kněžský úřad, persekucí jeho rodinného příslušníka, přitom jmenovaného ohrožovali sekáčkem na maso a nožem, vyhrožovali mu obviněním ze znásilnění a tím, že do něho nalijí alkohol a odvezou na záchytnou stanici, přičemž v důsledku tohoto jednání se u poškozeného _____ a vyvinula chronická úzkostná neuroza jako duševní choroba s trvalými následky, čímž měl spáchat trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158/1a), 2c) tr.zák., neboť trestní stíhání je nepřípustné, jelikož dřívější stíhání proti obžalovanému pro týž skutek skončilo pravomocným rozhodnutím jiného orgánu ke stíhání trestných činů oprávněného a toto rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno.

Uvedené usnesení napadl včas podanou stížností státní

zástupce , který v písemném odůvodnění vyslovil nesouhlas se závěrem Okresního soudu v Novém Jičíně , že zjištěná nižší účast obžalovaného měla takový význam pro posuzování právní kvalifikace činu tohoto obžalovaného, že okresní soud jeho jednání kvalifikoval jako trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 158/1 tr.zák. Dále se uvádí, že v průběhu dokazování bylo jednoznačně dokázáno, že intenzita jednání obžalovaného byla podstatně nižší než intenzita jednání spoluobžalovaného , nicméně se poukazuje na výklad pojmu spolupachatelství dle § 9/2 tr.zák. , kdy není třeba , aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou, když stačí i částečné přispění třeba i v podržené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů a je tak objektivně i subjektivně složkou děje tvořícího ve svém celku trestné jednání. Dále státní zastupitelství se rozchází s okresním soudem v názoru na to, v čem je v této věci spatřován zvlášť závažný následek ve smyslu ustanovení § 158/2c) tr.zák. Státní zastupitelství vidí tento následek v tom, že poškozený v důsledku jednání obou obžalovaných tedy, jak tak , utrpěl vážnou duševní poruchu, pro kterou byl trvale omezen v obvyklém způsobu života. Nesouhlasí s argumentací okresního soudu , že o charakteru této újmy na zdraví u poškozeného jsou pochybnosti. Poškozený však nebyl soudem osobně vyslechnut v hlavním líčení a nemohly být proto v tomto směru učiněny konkrétnější závěry. O vzniku a charakteru újmy na zdraví poškozeného, podle názoru státního zástupce, jednoznačně vypovídal obsah znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, přičemž na těchto závěrech se nezměnilo nic ani v průběhu dokazování u hlavního líčení. Rovněž výslechy svědků z blízkého okolí poškozeného svědčí dle názoru státního zástupce o zcela náhlé a zásadní změně chování poškozeného po prožití předmětné události. Dále se v odůvodnění své stížnosti stání zástupce podrobněji věnuje účasti a zejména podílu na jednání vůči poškozenému a dochází k závěru, že oba obžalovaní si museli být vědomi přinejmenším ve formě nepřímého úmyslu , že svým jednáním mohou způsobit poškozenému zvlášť závažný následek, ať již v podobě újmy na zdraví nebo v podobě trvalé diskreditace ve společnosti. Uvádí se dále, že oba obžalovaní byly vedeni stejným úmyslem , přičemž jednání obžalovaného bylo objektivně i subjektivně složkou celého skutkového děje , jenž tvořil ve svém celku trestné jednání. Podřízená role obžalovaného mohla být soudem vyhodnocena v rámci úvah o trestu, nikoliv však v rámci hodnocení právní kvalifikace činu obžalovaného tak, jak to okresní soud učinil. V závěru bylo proto navrhováno , aby z podnětu podané stížnosti krajský soud zrušil napadené usnesení a podle § 149/1b) tr.ř. věc vrátil Okresnímu soudu v Novém Jičíně k novému projednání a rozhodnutí. Krajský soud dále obdržel dodatek k odůvodnění stížnosti sepsaný Krajským státním zástupcem v Ostravě , který vyslovil názor, že pravomocné rozhodnutí příslušného náčelníka o trestném činu obžalovaného z roku 1984 ve smyslu § 294/2 tr.zák.

401

nevytvořilo překážku ve smyslu ustanovení § 11/lg) tr.ř. (dříve podle § 11/lh) tr.ř.), neboť šlo o rozhodnutí v řízení před zahájením trestního stíhání. Ustanovení § 11/lg) tr.ř. však vyžaduje, aby bylo pravomocně rozhodnuto o dřívějším stíhání, tedy trestním stíhání, přičemž trestním stíháním se i v tehdejší době v zásadě rozuměl úsek od zahájení trestního stíhání podle § 160 a násl. tr.ř. Trestní věc obžalovaného do tohoto stadia v roce 1984 však nedospěla. Navíc podle názoru státního zástupce nelze hovořit o pravomocném rozhodnutí ve smyslu § 11/lg) tr.ř., neboť tehdejší odevzdání věci podle § 159/3b) tr.ř. mělo povahu neformální opatření. Tento názor je sice v rozporu s tehdejším judikátem RT 56/76, který je však podle názoru krajského státního zástupce tendenční a neodpovídá dnešnímu výkladu, kdy za rozhodnutí podle § 11/lg) tr.ř. se nepovažuje dokonce ani usnesení o odložení věci, natož opatření o odevzdání věci.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti podle § 147/1 tr.ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.

Okresní soud předmětné trestní věci věnoval patřičnou pozornost a provedl rozsáhlé dokazování a své rozhodnutí vydal poté, co po vyhodnocení důkazní situace a následném právním rozboru dospěl k závěru, že u obžalovaného nelze dovodit vzhledem k ustanovení § 6 a § 88 tr.zák. použití vyšší trestní sazby a proto jeho jednání kvalifikoval pouze jako trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 158/1 tr.zák. Krajský soud však neprovedení výslechu poškozeného u hlavního líčení považuje za nedostatek v dokazování, neboť zvolený postup ve smyslu § 211/2a) tr.ř. se jeví jako neodůvodněný vzhledem k závěru znalců. Jeho osobní výslech je v dané kauze natolik podstatný, že okresní soud by měl tento důkaz provést. Z tohoto pohledu se pak usnesení vydané okresním soudem jeví jako předčasné. Je nesporné, že soud I.stupně bude muset také vážít argumenty uváděné ve stížnosti Krajského státního zástupce v Ostravě a s těmito námitkami se ve svém dalším rozhodnutí vypořádat. Z podnětu podané stížnosti proto krajský soud zrušil napadené usnesení a ve smyslu § 149/lb) tr.ř. ukládá okresnímu soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl, přičemž v dané věci jde především o osobní výslech poškozeného, a to za přítomnosti znalců.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Krajský soud v Ostravě
dne 15.11.2001

Mgr. Alexandr Erbanová
předsedkyně senátu